

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 15Pc/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7924200033
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2024:7924200033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou Mgr. Vierou Petrovou v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., t.č. ÚVV a ÚVTOS Ilava, Mierové námestie 1, Ilava, proti osobe oprávnenej z platenia výživného: A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., o zrušenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Zrušuje vyživovaciu povinnosť A. B., nar. XX.XX.XXXX, voči osobe oprávnenej z platenia výživného A. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy upravená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č.k. 11Pc/41/2020-127 zo dňa 24.03.2022, ku dňu 18.12.2024.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 02.01.2024 navrhovateľ žiadal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči osobe oprávnenej z platenia výživného A. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 11Pc/41/2020-127 zo dňa 24.03.2022 dôvodiac, že jeho plnoletá dcéra dovŕšila plnoletosť, ukončila základnú školu a nepokračuje v ďalšej príprave na svoje budúce povolanie. Je schopná sa sama živiť. Výživné žiadal zrušiť ku dňu dovŕšenia jej plnoletosti.

2. Osoba oprávnená z platenia výživného sa k návrhu, ktorý jej bol súdom doručený 16.01.2024, nevyjadrila.

3. Súd nariadil pojednávanie na deň 31.01.2024, na ktoré pojednávanie boli účastníci riadne predvolaní. Osoba oprávnená z platenia výživného sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila o odročenie pojednávania nežiadala. Súd za splnenia podmienok uvedených v ust. § 178 ods. 2 CSP, vec rozhodol v jej neprítomnosti.

4. Naposledy bola vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči A. F., nar. XX.XX.XXXX, upravená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 11Pc/41/2020-127 zo dňa 24.03.2022. Týmto rozsudkom bola, v tom čase maloletá A. F., zverená do osobnej starostlivosti matky. Navrhovateľovi bola uložená povinnosť platiť na jej výživu sumu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa mesačne, vždy do 20. dňa v tom ktorom mesiaci vopred.

5. Nad rámec podaného návrhu navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že jeho dcéra nadobudla plnoletosť, ukončila základnú školu v C. a v ďalšej príprave na svoje budúce povolanie nepokračuje. Narodila sa jej maloletá dcéra G. F., ktorej poskytuje celodennú starostlivosť.

6. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 15P/124/2023-62 zo dňa 24.11.2024, súd priznal v tom čase maloletej matke A. F., rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k osobnej starostlivosti o jej maloletú dcéru G. F., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2023.

7. Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

9. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné na maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Podľa ust. § 78 ods. 1, 2 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu, alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

11. Podľa § 155 zák. č. 161/2015 Z.z. CMP, konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína na návrh.

12. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

13. Pojem výživné zákon výslovne nedefinuje a z literatúry a súdnej praxe sa má za výživné, vo všeobecnosti, komplexné zabezpečovanie potrieb medzi subjektami rodinnoprávneho vzťahu, pričom rozsah vyživovacej povinnosti je daný možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného a odôvodnenými potrebami oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), vyjmúc vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletým deťom, kde je táto povinnosť zakotvená v minimálnom rozsahu 30% sumy životného minima (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine). Vyživovacia povinnosť vo vzťahu k deťom vzniká narodením dieťaťa a zaťažuje oboch rodičov (otca aj matku), bez ohľadu na to, či sa dieťa narodilo v manželstve alebo nie. Zánik vyživovacej povinnosti je spájaný s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, teda z vlastných zdrojov uspokojovať svoje náklady. Táto schopnosť najčastejšie priamo súvisí so schopnosťou dieťaťa profesijne sa uplatniť, tzn. získať prácu a tým aj základný zdroj príjmov potrebných na zabezpečenie životných potrieb a nadväzuje na predchádzajúcu prípravu, ktorou je štúdium. K zrušeniu vyživovacej povinnosti dochádza v prípade plnoletého dieťaťa, keď zákonný dôvod – neschopnosť dieťaťa samo sa živiť, pominie iba na návrh (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine).

14. Súd zrušil výživné navrhovateľa na A. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je jeho dcérou po tom, čo zistil, že osoba oprávnená z platenia výživného nadobudla plnoletosť, po ukončení základnej školy nepokračuje v príprave na svoje budúce povolanie, zabezpečuje starostlivosť o svoje maloleté dieťa G. F., nar. XX.XX.XXXX. Nadobudla schopnosť sama sa živiť, čím zanikla jej odkázanosť na zabezpečenie vlastných potrieb jej rodičmi. Keďže sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti, súd vyhovel návrhu a zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči na A. F. ku dňu 18.12.2024, vzhľadom k tomu, že na strane oprávnenej osoby došlo k zmene pomerov ukončením prípravy na jej budúce povolanie. Súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči osobe oprávnenej dňom dovŕšenia jej plnoletosti.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia proti ktorému smeruje na Okresnom súde Trebišove v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.